

Ծանուցման առդը 2
Առաջին երեսը 5

ՆԱԽՆԵՍ ԱԶԳԱՅԻՆ

Gérant responsable
A. SAKAÏAN

ԾԱՂԻԿ շաբաթի երկու անգամ կը հրատարակուի Զորեքշաբ-
թի եւ Դարբանձ օրերն :
Տարեկան բաժանորդագրութեան գինն է 400 ղուրուշ արծաթ,
— Վեցամսեայն 80. — Գաւառաց համար 115 ղրշ, Վեցամսեայ 60

Որ եւ է նամակ կամ գրութիւն պէտք է ուղղել
Առ Արաօնատէր եւ Տնօրէն Անտօն Սաքաեան ,
կ. Պօլիս , Պապը Ալի ճատտէսի թիւ 20.
Խմբագրութեան յանձնուած գրութիւնք ետ չեն արուիր :

Թիի 36-ԱՍԱՐԻ

ԳԻՆ 40 ՓԱՐԱ

1887 ԱՊՐԻԼ 25 ՇԱԲԱԹ

ԱԶԳԱՅԻՆ

ԿԱՏԱԿԵՐԳ-ԱԿԱՆ

Հինգշաբթի օրուան ճէրիտէի-
Շարգիյէին մէջ զարմանօք կար-
դացինք Մաղնիսայէն ղրկուած
անստորագիր նամակ մը որ տեղ-
ւոյն քարոզիչ Շահպաղլըեան Յա-
կոբոս վարդապետի հրաժարա-
կան տուած ըլլալը ծանուցանե-
լով, այնպէս ցուցնել կուղէ թէ
մեծ աղետը մը պիտի ըլլայ այդ
հրաժարում. նամակագրին վերջին
աստիճան անձկութենէն կը հաս-
կցուի որ Պատ. Կրօնական ժողո-
վոյ վերջին հեռագիրը իւր ազ-
դեցութիւնը ըրած է: Յիշեալ
շահպաղլըեանի, վեհափառ Կա-
թողիկոսի դէմ եկեղեցւոյ բեմէն
անպատկառ լուտանքներ արձա-
կելու ժպրհիլը տեղւոյն Աւա-
գերեց Տ. Արիստակէս Տ. Եսայ-
եան և Տ. Յովհաննէս Տ. Յով-
հաննէսեանի և ուրիշ բազմաթիւ
պատուաւոր տեղայիններէ հաս-

տատուած և Պօլսոյ լրագրաց մէջ
հրատարակուած է. ուստի այդ-
շահպաղլըեան լաւ կընէ, եթէ
ըստ հրամանի ելլայ Պօլիս գալ
զի այդ հրաժարականի ձեւերը
Պօլսոյ մէջ վաղուց հինցած է:

Նամակագիրը Մաղնիսայի «Ժո-
ղովրդեան» շահպաղլըեանի հը-
րաժարումէն սաստիկ «յուզողութիւն»
կիմացնէ և, կը յաւելու թէ՛ թաղ-
խորհուրդն չընդունելով այդ հը-
րաժարական «օյնին» իւր անդամ-
ներէ երկուսն ղրկել է թախանցել
դԱզգ. վարչութիւնն՝ զի ոչ միայն
չընդունի Շահպաղլըեանի հրաժա-
րականն, այլ և ամեն կարեւոր
միջոց ձեռք առնու, որպէսզի
(բերանն իս առաջ չերթար) Նո-
րին Որբութիւնը չը հեռանայ
Մաղնիսայէն և չը պատճառէ ան-
դարմանելի վնաս եկեղեցւոյն և
երկսեռ դպրոցաց:

Ինչ իրար անցում Աստուած
իմ. ըսելէ որ այդ շահպաղլըեան
եթէ պատեհաբար մեռնի, Մաղ-
նիսացւոց բանը բուրթ է. եկե-
ղեցին պիտի կործանի, ժողո-

վուրդը ձերուցան և դպրոցը հիմ-
նայտառ պիտի ըլլայ. մէկ խօս-
քով քար քարի վրայ չը պիտի
մնայ հէ՛...:

Իդմիրի Առաջնորդ Մուրա-
եան Մեղքիսեդեկ Եպիսկոպոսի
արբանեակներն իրենց Ազգն-
տրոյն պաշտպանութեան վստահ,
ամենայն Հայոց վեհափառ Կա-
թողիկոսին անուր հայհոյու-
թիւններ և անպատկառ անար-
դանքներ չը մնաց որ չընեն
որոնք փոխան արժանաւորապէս
պատժուելու կը քաջալերուին
իսկ իւրեանց ազգնորդէն. ինչ-
պէս որ Շահպաղլըեան եկեղեց-
ւոյ բեմէն կը հայհոյէ Նորին Վե-
հափառութեան դէմ և Մամուր-
եան կը մրտէ դրական ասպարե-
զի վրայ առանց ու ե պատժոյ
ենթարկուելու, և երբ Ազգ-
վարչութեան Պատ. Կրօնական
Ժողովը ալ վերջ մը տալ կենէ
այս անպատկառութեանց, ահա
հրաժարական օյնին կսկսի—մը-
նէր հայր սուրբ դուն հրաժարիս
նէ Ազգը պիտի կործանի, Մաղ-

նիսան յիմնայառակ պիտի ըլլայ— Ամենեւին Պօլսոյ վարչութեան Կրօնական ժողովոյ հրամանին խօսքը չիկայ որ կը պատուիրէ ընդհուպ Պօլիս զրկել այդ ըմբոստ վարդապետը՝ որ իրաւամբ սոսկաբի հարուած մ'է Մեկքիսեդեկեանց խմբակին :

Նամակագիրն հետեւեալ տուղերով կը վերջացնէ իւր նամակը.

«Երկու բարձրագոյն դասուց աշակերտք ևս լալագին զիր մը կուղղեն առ Ազգ. վարչութեան աղաչելով որ չը հեռացնէ իրենց հոգեւոր հայրն, յորմէ կուսանին կրօն և Հայերէն լեզու և մեծ բարիք կը համարեն Աստուծոյ (•) կողմանէ, որ այս պիտի դաստիարակ ունին» :

Ո՛ր աստիճան ստորին միջոց, դպրոցի տղայոց օգնութեան կը դիմեն նոցա բերանը լեզու դընելով :

«Գաւառական վարչութիւնը չընդունելով Յակոբոս վարդապետի հրաժարականը յորդորական գիր կուղղէ, որ ըստ առաջնոյն շարունակէ իւր պաշտօն, բայց Յակոբոս վարդապետ տակաւին կը պնդէ իւր հրաժարականին վրայ, թէ և յուսալի է որ անսայ (•) ուր ուրեմն վարչութեան յորդորանաց և ժողովրդեան թախանձանաց» :

Վերոյգրեալ նամակը խիստ ձախող խմբագրուած է և չահպաղըեանի համար ամեն ստորին միջոց ընդունելի ըլլալը կարտայայտէ :

Այսու հանդերձ, այդ նամակէն բացորոշ կերեւի որ իզմիրի վարչական ժողովը՝ կամ որ մի և նոյնն է, Մուրատեան Մեկքիսեդեկ Եպիսկոպոսը պիտի հետաքննէ չահպաղըեանի նկատմամբ Պատկառելի կրօն. ժողովոյ վերջին հրամանին, ուստի սպասենք տեսնել թէ այս կատակերգութիւն ի՞նչ վերջաւորութիւն պիտի ունենայ :

Բէվերսուրուսուն լաղվը վէ էր. մէնի Գաթուիկ միլիթինին հէր իբի գըամը իթթիֆագ մէսէլէ. սինէ տայիր եարընքի բաղար կիւնիւ էրմէնի Գաթուիկ քիլիսէլէրինտէ Կաթողիկոսական պիր կոնդակ օգուենաճաք տրր :

ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ

Բերայի Հայ իգական ուսումնարանի տնօրէն Բաղդուր տեղի պիտի ունենայ յառաջիկայ Մայիս 4 երկուշաբթի օր :

Արդէն երեսուն և վեց աշակերտուհիք արձանագրուած են սոյն արուեստանոց մտնելու համար, և որովհետեւ առայժմ ընդունելի աշակերտուհեաց թիւն ութսունը չ'պիտի անցնի, քառասուն և չորս տեղ բաց կը գտնուի :

Ուստի այն ազգայինք որք կը փափաքին աշակերտուհի արձանագրել տալ արուեստանոցին, կը հրաւիրուին ներկայացնել զանոնք մինչեւ Ապրիլ 30, որպէս զի ըստ կանոնագրոյ հարկ եղած քննութիւնն կատարուելով ընդունելութեան պայմաններն որոշուին :

Սոյն քննութիւն և արձանագրութիւն տեղի պիտի ունենան ամսոյս 19 կիւրակէ օրէն սկսեալ ամէն առաւօտ ժամը 25ն մինչ 6 ի խորհրդարան Բերայի Ս. Երրորդութիւն Եկեղեցւոյ :

Ի դիմաց խնամակալութեան Գանձապետ Ատենապետ Գ. ԿԻՒՄԻՇԿԵՐՏԱՆ Թ. Կ. ՆՈՒՐԵԱՆ

Բերա 26 Ապրիլ 1887

Ի Տ Ր Է Լ Է 2

Բէնչէմպիհ կիւնիւ Խորտէլէզ մինասիպէթի իլէ Ստանպուլուն չիմէնզար սահրալարը, գատընլար գըղլար վէ շիք պէլլէր իլէ տօլու իտի, Հէր միլլէթտէն հէր ճիւս ինսան տակալարը սանըր-

սըն քի մէվճ մէվճ դապարըպ ինմէքտէ իտիլէր չէմէնզարար իւղէրինտէ :

Հէր սահրա սէյրանկեահէրինտէ Խորտէլէզ Թէֆէրրիւնի օլուր իսէ տէ, Հայտար-Բաշա, պէշ օն սէնէլէրտէն պէրու հէփսինէ թէգատտիւմ էթտի. Բէնչէնպիհ կիւնիւ 30—40 պին բիշի Հայտար-Բաշա իլէ Ֆէնէր պահճէսինի գաբլամըլ իտի, Մալսուսէ վաբօրլարընըն եարըմ սաաթտա պիր թաշըտըղը իւնճախընճ գատընլարտան պաշկա, պինլէրճէ գայըք վէ արապալարա ահալի թաշըմըլ իտի եէվմը մէզքիւրտէ Հայտար-Բաշաեա :

Վասֆընը իտէճէկիմիզ Խորտէլէզ վուգուաթլարընա կիրիշմէգտէն, օգուեանլարըմ. գա Չինկեանէլէրին թէֆէրրիւնի թարիֆ իտէլիմ :

Պէյօղլունտա Ֆէրի բէօլիւ արգա թարաֆընտա պուլունան Սինէմ բէօլիւ սահրասընտա, իլք կիւնտէն չատըրլար գուրուլուր վէ բէնկեարէնկ չիչէքլէր իլէ չատըրլարընը թէգեին իտէրլէր :

Խորտէլէզ սապահը Էրքէն, թէքմիլ դարըլար ալլը եէչիլլի կիլինիրլէր, եպնաբլարընտա Ֆուլեա վէ կէլինճիք չիչէքլէր իլէ վէ ալընլարը իւղէրինէ քէմէրվարի պիր տիզի սարը մանկըր թագըլը, շարգըլար իլէ չատըրլարը տօլաշըլար, պու տավէթ իւղէրինէ Էրքէքլէր, եէնի ըուպալարընը կիլինիմիշ օլտուգլարը հալտէ չատըրլարընտան չըգըպ էօնլէրինտէն չիֆթէ նաղարա գուրնա, գրալինէթ վէ տավուլար իլէ մէյտանտա պիր ճէմիլլէթ թէշիլ իտէրլէր :

Կէօլէ աղալարը՝ եանի պէօլիւքլէրի՝ բի էն մուսիննլէրի տիր. պէօլիւնէք պիր չատըրտա օթուրուր, գապիլէնին գըտէմիլլէրի կէլիլլէր մէրասիմի իյֆա պիրլէ եէրտէ սէրիլլի քիլիմլէր

իւզէրինէ ետքում ալ չէր լինէր օթուրուրար, Կէնճ էր. քէքէր վէ գըզլար գատընլար տախի չատըրըն տըշարըսընտա շարգիւէր իլէ օյնարլար. Թաամ վազ/մի գուզուլար սըրըզլարա կէշիւրիմիշ. եէնի կէշին կիւզէիլէր օմուզուն. տա օլարագ. ալըլ ալըլ տալար իլէ էօնտէն տափուլ գուրնա, չատըրլարը տօլաշըպ, գուզուտան պիր պիրլէրինէ իգրամ իտէրլէր վէ պէօլէճէ քէնտի ատէթլէրի վէճէ իւզրէ ագշամա գատար էլլէնճէ տէվամ իտէր.

Իմտի կէշլիւմ պոհսըմըզա.

Բէնշէնպիհ սապահր Գուլգա. բը տըշարըսընտան պիր ի. քի գատըն վէ գըզլար, իքի չօճուզլար իլէ Հայտար-Բաշտեա Խրա. բէլէզէ էիթմէ. ք իւզրէ եօլա չըգտըլար.

—Ընտիկ հանըմ պան մը չը մօռնայինք.

—Ամնական պանը ես չըխրնին մէջը տեղաւորեցի, գա ան. չէ ամա Լուսեա տուտու քու չըխընիդ. մէջը ինչ տրիր.

—Իշտէ ինչ ըսնք. չէ ան. հա. կիթ, չըրօզ, պանի բաստըմա.

—Զըրօզին համար եազ քացախ չը մօռնայիր, Թագուհի...

—Ձէ, լավանտային շիշէն լեցուցի պերաննա, սըխըմը կոցեցի.

—Գա ախճիկներ քիշը կամաց գալեցէք... Ժօ Սոդոման, կամաց գալէ նայիմ, սանկ փեշէս չի պիտի զուտուիս.

—Տուտու, հոն էրթանք նէ ինծի սուսամ հէվասի պիտի առնէս, չէքէր ալ կուգեմ.

—Սուս եղի եափուլմ հոն էր. Թանք տէ. ուզածդ կառնեմ... Գա ախճիկներ, քիշ մը կամաց գալեցէք Մայրենէ հանըմը ետի մնաց... Գա Մարգրիտ, ծեղի կըսեմ...

Նիհայէթ պու տալ պէօլէճէ —առջիդ նայէ—կամաց գալէ. տիլէ տիլէ քէօբրիւ պաշընա կէտիլէր. Գօմանտա Ընինտիկ հա.

նըմտա օլտուզունտան քէօբրիւ մէմուրունուն եանընտա տուրուպ տէտի:

—Տուք անցէք, ես բարան ծառքա հազըրեր եմ.

Պու գօմանտա իւզէրինէ՝ Հաս. քէօլ վարօր իսկէլէսինտէն կէ. չէր գըլըզլը պիրէր պիրէր հէփ. սի կէշտիքտէն սօղրա, պիզիմ Ընտիկ հանըմ քէօբրիւ մէմու. րունա չըգարտը ալթմըլ բարա վէրտի:

—Եիրմի բարա տահա վէրէճէքսին տուտու.

—Նիշին վէրէճէիմ.

—Սէքիզ քիշի օնար բարտտան իքի զուրուլ իտէր:

—Նէլէ՝ սէքիզ քիշի օլուեօր. Լուսեա տուտու, պիր. Մայրենէ հանըմ իքի. Մարգրիտ գըզըմ. իւշ. Լուսեանըն գըզը Թագուհի, տէօրթ. գըզգարտաշը Պէզիկ, պէշ. պէն ալթը.

—Իքի տէ չօճուգ...

—Մեղոյ, պիր լօգմա չօճուգլարա զայէր բարա՝ վէրէճէիմ.

—Զիյատէ լագըրտը իստէմէզ, եիրմի բարա տահա վէրէճէքսին:

—Գու եէնի ատէտ տիր զայէր պիզ հէր կիւն պունտան կէշէրիք օ, օլուր ամա պիր եապանճը օլուրսա.

—Ուզուն էթմէ, եիրմի բարա վէր, Հիւսէյին աղա չունլարը չէվիր.

Պու էմրին իւզէրինէ քէօբրիւ պաշընտա տուրան Թէրսանէ նէ. ֆէրի էօնտէն կիտէնլէրի մէն իթտի Ընտիկ հանըմ չարնա. շար եիրմի բարա տահա վէրէրէք գազասըզ քէօբրիւտէն տախի կէշտիլէր վէ հայլը զահմէթլէր. տէն սօղրա Հայտար-Բաշա վա. բօրունա կիրիպ օթուրուլար. վաբօր տախի իւշ պէշ տազիգա. տան եօլա չըգտը.

—Գա աս ինչեհի ինտան մա. րիկ, հաստասը արապահա պին. միշ.

—Կըսեա ամա Ժօզն ալ բէք

Ֆէռահ պան է, օ՛խ... աղէկ ալ ըրինք եկանք, ամեն օր պատ. ներեան ինտէ ու ինտէ մեղայ մենք ալ հոգի չունինք զայէր... Գա վա՛ս...

—Պան մը մուցար Մայրենէ հանըմ.

—Շիշէ մը լախի օլտուն առ. ներու էինք հետերնիս.

—Էս ատ պանը օլտուրմիշեցի.

—Էյ եաշա Լուսեայ տուտու. ինչ ըսեն թող ըսեն բէք պէճէ. րիկլի կնիկ ես.

—Էրէկ գիշեր Սեղբոս աղան պինլիւ մը խաւեր էր աս առ. տու կինիլի շիշէ մը լեցուցի, գա կըմոմտամ օր ուր տնեմ, չըխը. նին մէջը տեղ չիկայ. ետիլը Պեղի. կըս ըսաւ քի գա տուր ինծի Թիւսիւսիս մինտէրին մէջը բաթտէմ.

—Վուլ աշկը խաղայ ախճիկ, ինտօր ալ աղէկ միտտէ էկէր.

—Հապա ինչ պիտի ընեմ չի. շէյին պերանը սըխը մը գոցելէս ետիլը, Թիւրնիւրիս մինտէրին աղուր մը բաթտեցի ֆիստանիս տակէն սըխը մը կապեցի.

—Գա չելլաս նստելնիքէն վրան նստիս տէ կոտրես եանի խաղը կըլլանք.

—Ձէ... նստած ատենս սանկ մէկ քովիս կընստիմ կոր, աշկս տիւզիւլէ վրան է նէ.

Վելհասըլ պիզիմ գատընլար պու միւքեալէմէտէ իքէն, վա. բօր Հայտար-Բաշա իսկէլէսինէ եանաշտը.

(Տէվամի)

ԱՐԶԱԳԱՆԲ

Անցեալները Խապիւղի Պա. տէմլիք ըսուած վայրը զուար. ճալի արկած մը պատահեր է, ո. րոյ նկարագրութիւնը տեղեր. հուս անբաւականութեան պատ. ճառաւ ստիպուեցանք գալ Թեր. Թով հրատարակել նախապէս նե. րու մն ինդրելով երկու մրափող պարուններէ.

ՀԱՇՈՒԱԿԱՆ ՄՕՏԱ

Հին առակ եղած է կըսեն թէ (իշտէն արթմազ տիշտէն արթար) ամեն հին մօտաները նորոգուելուն նման, այս հին առակն ալ հիմայ գործադրուիլ սկսաւ:

Վաճառականն իւր գրադիրը կանչեց ու ըսաւ:

—Պարոն Գրիգոր, ամսականէդ 200 շրշ պիտի զեղջեմ վասնդի առուտուրները քիչցան, ծախսը պէտք է կտրենք:

Պարոն գրադիրը երեկոյին տուն գնաց ու կնկանը ըսաւ, տիկին չըջասգեստիդ խումշէն երկու կանգուն պիտի կտրեմ, որովհետեւ շահ չիկայ ծախսէն վաստակելու է: (Այն օրւնէ ի վեր է որ վերցան այն չըջասգեստները որ փողոցները կաւէին):

—Տիկինը խոհանոցը գնաց ու վարպետին ըսաւ: Վարպետ, քեզի տրուած հարկը զուրուշին յիսուունը պիտի կտրեմ, քանի որ շահը պզտիկցաւ ծախսն ալ պըզտիկանալու է:

Խոհարարը որ կոշկակարին երեսուն շրշ պարտք ուներ գնաց ու ըսաւ:

—Եղբայր, քեզի ունեցած երեսուն շրշ պարտքիս քսանը պիտի կտրեմ, զի շահս պզտիկցաւ ծախսն ալ պիտի պզտիկցնեմ:

Կոշկակարը մասվաճառի մը տասը զուրուշ պարտք ունենալուն, մասվաճառին կերթայ:

—Քօթօ քեզի ունեցած տասը շրշ պարտքս պիտի կտրեմ, ինչու որ շահս քիչցաւ:

—Որչափ պիտի կտրես:

—Ամենն ալ պիտի կտրեմ, որ առնելիք տալիք չի մնայ:

Ինչպէս որ յայտնի է, այս առակը նորոգուելով ընդհանրութեան կողմէն ընդունուեցաւ, ամեն տեղ քիչ թէ շատ հաշիւներ զեղջուեցան, և շատ զեղջուները, պարտքերին բնաւ չի տուողներն եղան:

ԿԸԹԿԸՏԱՔ

ՄՏՄՏՈՒՔ

Ժամանակի անձկութեան խօսք մը կը պարտի ընդհանուր ժողովրդեան մէջ. ամեն մարդ գոգոհ իւր կացութենէն՝ ձանկութեան բոցով միշտ կը խանձին ու եր. ջանկութիւն կը բնառեն: Մարդկային ընդհանուր քանքատը չորս բառէ կը բաղկանայ—Ան ունի, ես չունիմ—ահաւասիկ աշխարհացոց ընդհանուր չարեաց պատճառը որ բառնալու համար կամ ամեն ինչ հիմնիվեր տապալելու է, կամ ամեն ոք իւր կացութենէ գոհ ըլլալու է, ինչպէս որ է մարդոց այժմու վիճակը:

Մարդոց կենաց վրայ առտնին մտմտութիւններն եւս առաւել կը ներգործեն: Մտմտութեան գլխաւոր պէս երկու տեսակ է, և այս տեսակները իրարմէ այն աստիճան կը տարբերի, որ մարդուս երրորդ կարգի մտմտութեան մը կը պատճառէ:

Օրինակի համար անցեալ իրիկուն տիկին Նեկտար իւր ամուսնոյն կըսէր:

—Ինչ կը մտմտաս Սէրգիս աղայ, ինչ է ադ, իրիկունէ իրիկուն տուն գալուդ պէս ժանիքներդ կը կախես, սանկ չէն չէլէլէնկ էղի քիչ մը:

—Պօլ պօլ չարդէ նայինք, գարըլարըն վաղիֆէսի մի:

—Ճանրմ ինչ ենք եղեր, փառք Ստուծոյ լոխմա մը հաց ունինք կուտենք կոր...:

—Հասկցանք ամա թամ քսանը հինգ օր է սիֆտահօրդ խանութ կը գոցեմ կոր խապար ես:

—Էյ ինչ ընենք, սիֆտահօրդ խանութ կը գոցես կոր տէ անօթի մնացերենք:

—Հա իրաւ, պախալին, խապալին, էքմէքճիլին խօսք հասկցնող դուն չես ես... նայէ Սաթիկը վաղը մէկանոր տեղը տալու է. հիշ օր չէնէ հարիւր

օսկի դրախտա կուզէ, ճէհէդ է պան է, նայէ մալը քանի կը նստի:

—Ուխտիկս տահա տապալելու տարու է, մինչեւ անոր կարգուիլը պէլքի դրախտան կը վերնայ օրդայէն:

—Հիշ անանկ բանը կը վերնայ օրդայէն. խապիլ ըլլայ կելամ մէյմնալ կը կարգուիմ:

—Ձեռքէդ ո՞վ է բռներ հայտէ ել կարգուէ ամա, հիմուկութրախտա տուող հարսերը պայխուշ, պախուշ մտմտացող էրիկ չեն առներ խապա՞ր ես:

—Աղէկ ա, չմտմտամ տէ ինչ ընեմ:

—Մտմտաս տէ ինչ պիտի բնես. ամեն մարդ ալ կուզէ քի բահաթ ըլլայ ամա, դալէհ պառա չըլլար. էրիկ մարդ ըսածդ չուու ըլլալու է. աս ինչ տէրտ է կլոխս եկաւ ըսելով ինքը քեզ ցըրու չէ... հայվանները տղէկ դապիլէթ մը ունին. կլոխին տէրտ մը ունենան չէ չեն իլլոր:

—Թօհաֆ ես Նեկտար հոն մ

—Հապա ինչ է, իրաւ որ հայվանի խրտար չիկանք ամեն օր պօլ պօլ մասրաֆներու ալ չմիջ կըլլանք, քիչ մը նեղր մնալուս պէս կը պաշայենք մտմտալ. որ նաչէն մարդիկ, մտմտախնդ մասրաֆնիդ պզտիկցուցէք:

Տիկին Նեկտարի նման կանայք հազուագիւտ են, բայց կան. երանի՜ անոնց որ ամուսնացեր և այս պիտի ընկեր մը ունեցեր են սակայն վա՛յ անոնց որ ամուսնացած և չեն յարմարած իրարու:

Արդ, մտմտութիւն մէկ տեսակը նկարագրեցինք, այժմ անցնինք միւս տեսակ մտածումի նըկարագրութեան:

—Ունիկ հանրմ ինչո՞ւ երեսներդ կախեր նստեր ես պօրճ պէնիմ գասալէթ սէնին մի պէգարը, եկոյ քեզի րախի մը տամ:

—Բախիլին պիտիկը հատաւ:

—Աս գիշերուան համար ունինք ես, վաղը Աստուած ողորմած է:

—Չօճուխներուն պօթին առնելու է, արթըն ոտքերնին դուրս կիյնա կոր...

—Բէք աղէկ...

—Նէ շէքէր կայ, նէ սապօն ետդն ալ ասոր վաղը կը լըմնայ:

—Ասոնց ամենն ալ պիտի առնեմ:

—Կերակուր եփող կնիկ մը պէտք է, աշէվին կրակին տէմը չեմ կրնար կոր կայնիր ճանրմ:

—Իշալահ աղէկ կնիկ մը գըտնանք նէ կը բռնենք:

—Երկու թօփ մատամբօլ պէտք է չօճուխներուն տակի շարշաֆը բէք հին է:

—Ատրդ պագնեմ Ասիկ թող որ տիւն գլուխով խտտէ՛մ մը առի խրմեմ... հէմ եկոյ դուն ալ մէկ հատ մը խմէ քի չէննաս:

—Վա՛յ ինչ ֆեռահ սիրտ ունիս...

—Էյ ինչ Նեմ, ետդը հատեր է տէրի, պօթին տունելու է տէրի, ելում մեռնիմ, հէպէթ կառնենք:

—Տունն մենծը պիտի բլլաս, ինչ պակաս կ' չիկայ հոգդ պիլէ չէ դ' աս ամեն բանը ես պիտի մոմտամ:

—Ինչուդ պէտք կ' մոմտաս, մ' մոմտար քի դուն ալ բահաթ բլլաս, ես ալ իրիկունէ իրիկուն գործէս կ'ուզում թամամ քի բահած պիտի բնեմ, սա չիկայ նա չիկայ, վիտ բերանդ չը կայնիր կըսես ու կըսես:

—Մըսեր կ' սես, նայէ տուրս մը ելլալու կը խպնիմ կոր, շէմսիէս շախուտ շախուտ, էլտիվէն չունիմ, ամբուտան շարխա տահա շնել չը տուի...

—Էյ ճանրմ կօգտէ պէ... երթանք սող սող մէզարը՝ մտնանք ինչ բնենք:

—Բեզի մէզարը մոկը ըսող

կայ, տունին մեծն ես ասոնց ամենն ալ պիտի նայիս ընես ինչ կիտցար:

—Վաղ անցայ ես, արթըն տուննին մենծը չեմ, պզտիկնեմ հէմ պզտրտիկնեմ:

—Գա ճանրմ քէզի լախըրտը՝ եալ ընելու չէ:

—Լախըրտը ըրէ ամա ասանկ լախըրտներ մընեմ:

—Տունին մէջի պակասը չըսեմ:

—Իրիկուն քէֆիս ատենը ըսելուդ առտուն ըսես նէ չըլլա՞ր:

—Առտուն ըսեմնէ աճէլէով հա կ'սես չէս պերէր:

—Ամեն ուզածներդ ես չէ ես, Պանդ Օթօմանին տիրէթօրը-ըլլայ նէ չը կրնար բերել:

—Հախը ինտո՞ր կընէ կոր:

—Հախը տահա շատ բան կընէ ես չեմ կրնար հախուն ամեն ըրածն ընել:

—Գէֆիդ ըլլանէ կը խարճես:

—Ինչ ըրած ունիմ գէֆիս համար չը դուրցե՞ս, սէյրի՞ կերթամ կոր, գիշեր մը տեղ մը գացած ունիմ:

—Չէ ամա, վրաս սէր չունիս:

—Տէր Աստուած ինտոր հասկցնեմ սէրս, էրիմ, մրկիմ, մարիմ առջեդ, ես անանկ գէվզէկու-թիւն չեմ կրնար ընել:

—Ան իմին թալէհէս է, իրաւ է գէվզէկը ես եմ քի գիմացինիս ինչ սիրտի տէր մարդ ըլլալը չեմ ճանչնար:

—Չեւք կուտա պէ... ան քի իս ասխտար կըսիրես կորնէ իրիկուն միայն կուի մի հաներ տէ գէմ գէմի նստինք անուշ անուշ խորագենք, աս ամեն գիշեր է աշխարհ զնտան կընես գլխուս:

—Ան քի մտիկ ընել չես ուզեր կոր նէ գնայ վերի օտան պառկէ:

—Սանքի խայրըլըսին ան է ամա, աս ատեն ալ կը բնացուի՞ մի ես...

—Նէննի ըսող մը կուզես վախնամ:

Հասկցայ, գիշեր բարի ըսելով,

գիշերուան ժամը մէկին խեղճ մարդը անկողին մտաւ պառկեցաւ: Ուստի մենք ալ մաղթելով որ Աստուած շնորհ և խիղճ տալ այս տեսակ կանանց, կը վերջացնենք մեր նկարագրութիւնը:

Զ Ե Կ Ո Յ Ց

Նախորդ հանելուկնիս՝ որուն լուծումը չէ թէ վիճակահանութիւն՝ ալ փողերանոցին մէջ գըտնուած վիճակահանութեան մեքենան էր, նկատելով որ երսունի չափ նամակներ վիճակահանութիւն է ըսած էին և թէ փողը ինչ կը մօտէր խմաստին, խօսքը կարճ կապելու համար ճիշդ է ըսինք և մեր խօսածան համեմատ առաջին նամակագիր Մեծարոյ Պոյաճեան փրկիպոս անուան մեր թերթը զրկել սկսանք:

Յաջորդ թուով հանելուկ մը եւս հրատարակեցինք. ծանուցանելով որ լուծումը ճիշդ պէտք է ըլլայ. այժմ կը տեսնենք թէ ուրիշ ծանուցում մ'ալ ընել պէտք է եղեր. այն թէ՛ մէկ հանելուկի համար երկու նամակ չենք ընդունիր. ինչպէս ըրած է Մեծարոյ Պոյաճեան, միեւնոյն գիրով և տարբեր ոճ ու ստորագրութեամբ:

Վ Ե Պ

Հ Ա Յ Ե Լ Ի Ն

Դ.

Կարծէր որ Ֆլամինկօ տեսներ ներա պարելը: Այդ պար պալէթ խաղացող աղջկանց պարին չէր նմաներ. այլ յոյժ մասնաւոր բան մ'էր: Անոյ զեղեցկութիւն. կատարեալպէս հասնելի ազնուականութիւն: Կարելի էր ըսել թէ թովչութեամբ իսկ ըլլալիք բան չէր այդ: Այդ շարժմանց պա՞ր ըսել պէտք էր թէ ոստոստում, թէ ծիծեռնիկի թռչում. ոգւոյ մը սրացումն թէ չէ յաւերժահարսի մը

ամառնային գիշերներու մէջ ըրած սա-
ւառնումն : Գեղեցկութիւն կատար-
եալ : Լեզու ջընադագոյն զգացմանց .
լեզու՝ կուսական փափկութեան :
Թուէր թէ թեթեւ ու առածիգ զե-
փիւռն իւր վրայ կը կրէ զնէ : Յփսին
զոր այնչափ վայելչապէս առած է
վրան , բարձր կը բռնէ զնէ , բարձր՝
նման մի զուարթնոյ որ երկնից վրայ ,
արշալուսոյ ոսկեկարմիր ամպոց մէջ
կը լողանայ :

Հաճելի ջերմութիւն մը դուրս
կ'երէնէ ամբողջ մարմնէն : Նէ կը լո-
ղայ օդոյ մէջ . կը բոցաւառի . կը
բարախէ , կը հալի , կը դողայ նման
աննկարագրելի մելամաղձիկ հրա-
ժեշտի , նման վաղանձիկ սիրեցելոյ
մը , որ ժգոյն վերջնալուսոյ մէջ
տակաւ կը մարի , այնպէս որ Ռա-
ֆայել մը յուսահատեալ , վրձինը
մէկդի նեղած արտասուելով պիտի
ըսէր .—

«Այնպիսի համարաւ այլակերպու-
թիւնս նկարած եմ դիւրաւ , բայց
չեմ կարող նկարել հին աւուրց տա-
ճարին սա յաւերժահարսը :»

Յլամինկօ գրեթէ ամէն օր տեսաւ
զնէ : Ներա հայեացքն պէտք մ'եղաւ
իրեն :

Զիջիլիա հողին էր ընկերութեան :
Յլամինկօ սիրեց զնէ . և թուեցաւ
թէ սիրուած էր ինմանէ :

Ե.

Յլամինկօ քաջութիւն չունէր լեզ-
ւով կամ նայուածքով յայտնել իւր
սէրն առ Զիջիլիա :

Օր մը Զիջիլիա նստաւ իւր մօտ
դաշնամուրին քով , զոր Յլամինկօ լաւ
կը զարնէր :

—Ուշադրութիւն ըրէ՛ք , խանդերդ
(Փանգէղի) մը պիտի զարնեմ , ա-
ւարտման ատեն ըսէ՛ք ո՛ր եղանա-
կին անցնիմ :

Յլամինկօ սկսաւ նուագել :

Նախապէս տիրառիթ , ապա համ-
բարուի մը աչաց փայլուն նայուած-
քին պէս ներդաշնակութիւն մը . և ի
վերջոյ այնպիսի քաղցրալուր եղանակ
մը , որ թուէր թէ Աստղիկ ներդաշ-
նակ ձայներու ծովու մը մէջէն ելնե-
լով , արշալուսոյն փառաւոր լուսա-

ւորութեան մէջ կը սաւառնէր : Եր-
կինք կը շառագնի . և այդ կարմրու-
թիւն կը հրագունէ զծով , վեհ ու
երկնային ամօթխածութեամբ յետո
ընկրկելով և գիշերային քողն փնտռե-
լով կը մնայ անդ հաճոյապէս կծկեալ :
Դիցուհին սիրոյ : Հովերը կը դադրին .
խոց ու խիթ կ'անհետին փափկու-
թեան առջեւ , և ամբողջ բնութիւն
այդ աննկարագրելի հմայութեան
առջեւ կը դողայ :

—Ի՛նչ է այս , հարցուց Յլամինկօ :

—Ճամարտն ըսելով չգիտեմ թէ
ինչ է . պատասխանեց Զիջիլիա միա-
մտաբար . բայց լոկ կը զգամ , այս
եղանակն զգացման մը արտայայ-
տութիւնն է , զոր սիրակէզ , հալած
ու մաշած սիրտ մը դուրս կուտայ :

—Այո՛ , ճամարտ է , ըսաւ Յլա ,
մինկօ . այժմ ուշ դիր . ուրիշ եղա-
նակ մը պիտի նուագեմ , բառերն ալ
դուք ըսէ՛ք :

Յլամինկօ սկսաւ նուագել . բայց
որպիսի՛ եղանակ . որպիսի՛ եռանդ .
որպիսի՛ խնդրանք : Բայց և որպիսի
սրտամմիկ զաղաբար , որ կը նմա-
նէր լուկ ծնրադրութեան մը առաջի
մի դիցուհւոյ և որ թուէր թէ որ
դիցուհւոյ մը առջեւ լուկ ծնրադրե-
լով նորա շնորհալի ձեռքը ի բերան
կը քաշէ և կը զետեղէ անդ մի համ-
բոյր , որ մոռցունել կուտայ մահկա-
նացուին զերկիր և զերկին :

—Ի՛նչ է այս , հարցուց Յլամինկօ .
պարզօրէն , փնտռուն աչքով , այս
եղանակին բառերն բացատրեցէ՛ք
ինձ :

—Ի՛նչպէս կրնամ բացատրել . դու-
չեց տիկինը ժպտելով . բնագիրն յոյժ
սքանչելի եղած պիտի լինի . ես բա-
նաստեղծ չեմ :

—Ես պիտի ըսեմ ձեզ այս նուա-
գի բառերն . ահա սա պարզ բառե-
րէն բաղկացեալ է . «կը սիրեմ զքեզ
Զիջիլիա» :

Զիջիլիա շառագնեցաւ :

—Այո , կը սիրեմ զքեզ , Զիջիլիա .
մրմնչեց Յլամինկօ և վերստին նուա-
գեց զայն դաշնակին վրայ : Աքան-
չելի ու սրտագին աղաչանք մը . . .
մեռնելու չափ նուաղում մը . . . լուկ
ծնրադրում մը առաջի դիցուհւոյ , և
ձեռն ի բերան քաշելով համբոյրի

զետեղում մը , համբոյր որ մոռց ու-
նել կուտայ զերկին և զերկիր . . :

Եւ շուտով՝ ձեռքը սիրելոյն վիզը
նետելով , կայծակի մը պէս համբոյր
մը դրօշմեց անդ : Զիջիլիա կ'ուզէր
եռ քաշուի , այլ թուէր թէ ընդար-
մացեալ էր : Պարանոց ձիւնէ . այ-
տեր ծիրանեղոյն :

Յլամինկօ բռնեց զնէ «պատաս-
խան» հարցուց աչքերով . «Զիջիլիա»
ըսաւ բերնով :

Եւ նէ հեշտութենէ զգլխեալ , իւր
թեթեւաշարժ վարդանման մատներ-
ով պատասխանեց դաշնամուրին վը-
րայ :

Ամէն նուագին յազներդն էր , «պի-
տի սիրուիտ , պիտի սիրուիս» :

Զ.

Սրդէն ամենուրեք կըսէին թէ գե-
ղեցիկն Զիջիլիա քիչ ատենէն Յլա-
մինկոյի կինը պիտի լինի : Սիրեցե-
լոյ յարաբերութիւնը բաւական յա-
ւաջացած էր :

Առաւօտ մը Յլամինկօ ըսաւ ինք-
նին .—Պարոն Ռօթֆֆէտը ըսած էր
ինձ թէ իւրաքանչիւր սիրային յարա-
բերութիւն երեք ամիս պիտի տեւէ ,
բայց այս հակառակն եղաւ . գրեթէ
այսօր երեք ամիս է որ կը ճանչնամ
զԶիջիլիա , և քանի մը օրէն նէ իմ
կինս պիտի լինի : Յետոյ երեք հա-
րիւր մղոն հեռու տեղ մը երթալով
նմա հետ , ծովը կը նետեմ այս հա-
յելին և չեմ ուզեր տեսնել այլ ու-
րիշ գեղեցիկ տիկիներ , զոր դեռ
կրնայ ցուցնել ինձ :

Հազիւ թէ այս մտածման մէջ էր ,
ահա նամակ մը բերին :

Յլամինկօ ճանչցաւ Զիջիլիայի ձե-
ռագիրը : Բացաւ նամակը և կարդաց
հետեւեալը :

«Վիճակս փոխուեցաւ յանկարծա-
պէս . հայրս սխալ մը գործած է .
իւր ինչքն ու կեանքը վտանգի տակ
են , փրկութեան մէկ միջոց կայ , այն
է՝ պէտք է որ թշնամեայն որդւոյն
տամ ձեռքս . կ'ուզեմ զոհն զանձնս .
մոռցիր զիս , որպէս պարտիմ և ես
մօռնալ զքեզ» :

—Յլամինկօ քիչ մը ատեն քարի
պէս անշարժ կեցաւ . ապա Ռօթֆ-
ֆէտրի անունը թոթովեց . դուրսը

պատուհանին առջև կայծակ մ'իսկաւ սեւ ամպերէն որպէս թէ բարկացայտ սերովբէի մը ձեռագոր նետուած լինէր :

Յետոյ գլխարկը դնելով, Ռուպինօ կոմսուհւոյն տունը գնաց և անդ պարապ գտաւ Զիլիկայի սենեակը : Ըսին թէ Գաղղիա գացած էր :

Նստեհէն գնաց և կը յուսար փարիզու մէջ վերադառնել զնէ : Բայց ի զո՛ւր :

Յարաբերութիւն վերջացած էր :

Յիւսմանկոյի սիրտը կը կեղեքուէր :

(Շարունակելէ)

ԳԼԹՐԻԶՄ

Պիր գահվէ խանէտէ :

—Պէ գարտաշ քեաղըտ օեռնը իչին էն էյի պիր տօսթունուն հաթըրնը նիչին գրտըն պէօյլէ :

—Էյի եա . պիր ատամ տօսթու օլմայան պիրի իլէ նասըլ գավկա իտէր . տայիմա ինսան տօսթունուն գալպինի գըրապիլը :

Ատէմին պիրի պիր խասթա տօսթունուն կէօրմէկէ կիտէր , վէ զայէթ իյի հալտէ պուլարաք սօրար :

—Օհ , իլթէ արթըք կէչիրմիչսին ֆաքաթ հասթալըղըն նէ իտի :

—Ինանըրսան պէնտէ պիլմէմ նէ իտի :

—Հէքիմէր նէ տէտիլէր :

—Էհ , սէն էյի պիլիւսին քի հէքիմէր աղնայապիլտիլէրի գատար սէօյլէրլէր :

—Աղնատըմ , հիչ պիր շէյ սէօյլէմէմիլլէր :

Էվէլի ագչամ իւսթիւ , իւչ տէվիգանը միւսիւլէր Պէյօղլու տօղրու եօլունտա եէնի թէաթրօ էօնիւնտէ տուրմուչար , կէչէն մատամ վէ մատմաղէլէրի սէյր

իթմէքտէ իտիլէր :

Իչլէրինտէն պիրի , արգատաշընա խիթապէն տէտի :

—Պաթիստ շու եօգարտան կէլէն , էլինտէ չիչէք պուքէթի թութմուչ մատամա պագ նէ կիւզէլ :

—Պէնի թանըր . իստէրմիսին պուլնտան կէչէր իքէն լագըրտըեա թութաեթմ հաթթա էլինտէքի պուքէթինի գօքլայրմ :

—Էկէր եարարսան պրա՛վօ տէրիմ :

Զիքր օլունան մատամ պիլիմ միւսիւլէրէ եագլաշտըղընտա , Պաթիստ թէսմիլէ օլունան իլէրիլէեքէք , պիւա ֆիւթիւր սէլամ լատըգտան սօղրա տէտի :

—Էլինիդտէքի չիչէք պուքէթինի գօքլամաղա միւսաատէ պուլեուրմուլսընըլ մատամ :

Մատամըն ճանը սըգըլըպ տէտի :

—Ղայէթ թէրպիլէսիլ սինիլ միւսիւլ :

Պիլիմ միւսիւլ Պաթիստ աւլա պօղմաեարագ արգատաշարընա տէօնիւպ տէտի :

—Պէն սիլէ տէ՛մէտիմ քի մատամ պէնի թանըր :

Իքի տօսթ մապէյինտէ :

—Մօնչէս սիլտէ պու կիւն զիյատէ պիր տիւչիւնճէ վար նէ՛ օլմուչսըն :

—Մօնամի սօրմա . բէք զիյատէ տէղէսըէրէ իմ :

—Նէ՛ , պիր ֆէլաքէթէ՛ մի օղրատըն :

—Էն պէօյլէք ֆէլաքէթէ . . Ֆիլօմէնիմ եարըն քէօյէ թաշընըեօր :

—Էյ պուլնտան նէ՛ օլուր :

—Նէ՛ մի օլուր , տէօրթ պէշայտա քիմ պիլիւր , պիր տէֆա մը իքի տէֆա մը կէօրէպիլէճէյիմ պէն քի պիր կիւն կէօրմէգսէմ տէլի տիվանէ օլուրում :

—Կիթտիլի քէօյ նէրէսի իսէսէն տէ կիթ :

—Վարօր բարասը իստէր մօնչէս . ագսինէ տէ Պէօյլէք Ատաեա կիթտիլէր , Պէօյլէքտէրէ օլսա պիր ատամ տաղտան եավաշ եավաշ կիտէր :

—Օքի սիւ հալին վարըսա , եէրլի պիր մատմաղէլէ ամուռէթսէնէ՛ գարտաշ :

Էվէլի կիւն , կիւնտիւլ կիւղէլի մատմաղէլին պիրի էվէրինտէ հըղմէթճիլիք իստէն Հօփպիլիլ մարապէտէ տէտի :

Տուլտու՛ն մարապետ էօնիւմիւլտէքի հաֆթա քէօյէ կիտէեօրուլ :

—Ղըլ հա՛նղը քէօյէ :

—Տուտուլ Պէօյլէքտէրէյէ իստէեօրուտը ամա , աապամ ուղագ տըր տէյի Պօյաճը քէօյլինտէ էվ թութմուչ :

—Իչին օլտու զըլ նէյնէն , արթըլ տիւլկիւնէ բարա վէրմէտէն զուրթուլտուն :

—Գարտաշ պու Ռէթի իտարէսինտէ սիւփիւրկէ տէ պաղլարլա՛ր մր :

—Նէ մինասիպէթ , Սուլու Գուլէ մի օրաալ :

—Նէ պիլէյիմ , բաքէթլէրին իչինտէն նէ տէրսէն չըգըյօր :

—Ահալինին հալի թօաֆ տըր չօղը տա տէր քի օն կրամ տէյի սաթտըղը բաքէթտէն հիչ պիր շէյ չըգմայօր :

ՏԻՎԱՆՁԷԻ

ՆԱՄԻԻ ՄԵՐՀՈՒՄ

Շուարատան մէրհում Նամի էֆէնտինին ասհարը օլան իչպուտիվանչէ թասհիհ վէ իւպլէ իտիլէրէք իքինճի տէֆա թապիտիլմիչ օլմաղլա , հէր քիթապճը տիւքքեանլարընտա , վէ Պաղչէ գարուսունտա սուճու Պօղոս վէ Յակօր աղալարըն տիւքքեանլարընտա աթթըլմագտա տըր . ֆիլի չ զուրուչ :

ՔԻՒՉԻՒՔԵԱՆ ՊԻՐԱՏԵՐԼԵՐ

Տ Է Պ Պ Օ

26 Սքանսոյսա, Եհնի ճամփահ 26

ՍԲԷՉԱՐ ՏԻՒՔԵԱՆԼԱՐԸ

ՍԹԱՆՊՕԼ ՔԷՕԲԵՐԻԼ քարշըսընտա — 77

ՊԷՅՕՂԼՈՒՆՏԱ Տօղըու Եօլտա — 167

Մէզքիւր Էճգախանէ վէ սրէչար տիւքքեանլարընտա միւ թէատտիտ վէ Էնվաի թէրքիպաթը քիմեքիլիյէ վէ Էճգա վէ մուա լէճաթ վէ ալաթը ճէրրահիյէ, վէ ալէա ճինս լասթիգ իլէ չէ իք տէն մաամուլ ալաթ ու Էտէվաթ, վէ Լիսթէր ուսուլինտէ պաղ լար, վէ Ֆրանսըզ վէ ինկիլիզ Էճգալարը, սօլֆաթօնըն Էն ալէ ճինսի, Էէրի վէ Էճնէպի մատէն սուլարը, ֆօթօկրաֆըլար ի իչիւն թէրքիպաթը քիմեքիլիյէ, Պօրտօ շարապլարը, գօնեաղլար Էնվաի իչիլիէր, գօգուլու սապունլար, նէֆիս բուտրա, օ տը Գօ լօնեը, սաչ սուլարը, տիւզկիւնլիւքիէր, վէ սրէչարար իլէ քիմ եախանէլէրէ մախսուս ճամ գապլար վէ ալաթ ու Էտէվաթ մէվ ճուտ օլուպ, թօբտան վէ բէրպէնտէ ֆիրու խթ օլունըր:

Քէզալիք մէզքիւր տիւքքեանլարտա մուալէնէի թըպպիյէ տա խի իճրա օլունուպ, պունա մախսուս օտալարը վար տըր:

Պէյօղլու Էճգախանէսի կէճէլէրի աչրգ տըր:

Զէյլ.— Պիլճիւմէ Էճգա վէ Էմթաամըզըն Էն ալէա ճինստէն օլ տըղընը վէ բէք Էճվէն ֆիյաթլա սաթըլարընը Տօղթօր Էֆէի տիլէրէ վէ ըաղպէթլու Էճալիյէ իլան ու պէյան իտէրիզ:

ԲՕԼ ՖՕՅԱՃԵԱՆ

ԵԻԻՔՍԷՔ ԳԱԼՏԸՐԸՄՏԱ 80 ՆՈՒՄԷՐՕՏԱ

ԿԷՕԶԷ ՎԷ ՃԷՐՐԱՀԼԸՂԱ ՄԻԻԹԷԱԼԻԳ

Ա.Լ.Է.Ա.Թ. ԹԻԻՒՃՃԱՐԸ

Մէզքիւր մաղազատա կէօղէ վէ ճէրրահլըզա միւթէալիգ Էնվայի ալէաթ ու Էտէվաթ մէվնուտ տըր:

Էզճիւմէ, եուամուչադ վէ սէրթ լասթիգտէն (գաուչուտան) մաամուլ մէվատտը միւթէլիֆէ, գասըգ պաղլարը, Էն աի շիրինկալար, Էլէքթրիք մաքինալարը, միզան իւլ հափա (պարօմէթր), միզան իւլ հարարէ (թէրմօմէթր) վէ Էյի ճինս կէօղիւքիէր պուլընմագտա տըր:

Մ. Բօլ Ֆօյաճեան՝ Կէր նէվ սըբարըշաթ վէ թամիրաթը Էճվէն ֆիյաթ իլէ իճրա վէ տէրէօհտէ իտէր:

ՎԱ ՅՐԿԵՆԱԿԱՆ՝ ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ԱՅՅԵՏՈՄՍԻ

Լաւագոյն քառթօնի վըայ ամէն լեզուաւ կը պատրաստուի իգին 100 հատը 10 գհեկն. պէտք ունեցողները պէտք է գիմեն Գ. Պաղտատլեան տպարան Յակոբեան խան թիւ 13 Կ. Պոլիս:

ՏԷՐ ԵՒ ՏԵՐԻՆ
ԱՆՏՕՆ ՍԱԲԱՆՆ

ԻՄԱԳԻՐ Թ. ՀԱՃԵԱՆ